

Voorzitter,

Afgelopen woensdag mocht ik meelopen met Walk into the Light, waarbij we samen letterlijk het licht tegemoet liepen.

Een wandeling die in het teken staat van suïcidepreventie, van mensen die we door zelfdoding zijn verloren, maar vooral ook van mensen die nu worstelen met het leven.

Wat mij vooral is bijgebleven, is hoe belangrijk het is dat we durven vragen hoe het écht met iemand gaat. Dat we luisteren, zonder direct een oordeel of een oplossing te hebben. En dat we signalen leren herkennen en niet weggijken wanneer we ons zorgen maken om iemand.

Tijdens deze wandeling werd duidelijk dat professionele hulp belangrijk is. Maar hulp begint soms heel klein: bij iemand die ziet dat het niet goed gaat en de moed heeft om een gesprek te beginnen.

Daarom wil ik dit onderwerp vanavond onder de aandacht brengen. Niet omdat wij als gemeente overal een oplossing voor hebben, maar wél omdat we onderdeel zijn van een samenleving waarin aandacht voor elkaar ertoe doet. Laten we de moeilijke vragen niet uit de weg gaan.

Soms begint hulp niet met het juiste antwoord.

Soms begint hulp met de vraag: "Hoe gaat het écht met je?"

Dank u wel.